

بررسی شرایط شکلی سفته و تطبیق آن با کنوانسیون ژنو ۷ ژوئن سال ۱۹۳۰ در خصوص برات وسفته

حجت اردوخوانی دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی
دانشگاه غیرانتفاعی آفاق

چکیده

سفته یا فته که یک کلمه ایرانی یا به اصطلاح فارسی میباشد به معنی محکم و سخت و استواری بوده و یک نوع سند تجاری می باشد که ریشه رواج و استفاده از آن مربوط به اروپا و از قرن ۱۶ میلادی بوده، این سند تجاری دارای شرایط شکل خاص و قوانین مربوطه و لازمه ای را دارا هست که عدم رعایت آن قوانین در بحث شرایط شکلی موجبات تضییع حق دارنده و یا متصور نبودن آن سند به عنوان سند تجاری میباشد و در کنوانسیون ژنو- ۷ ژوئن ۱۹۳۰ که در خصوص برات و سفته در سطح بین المللی و جهانی منجر به تصویب این قانون شده است در قانون مذکور اکثر شرایط و مواد آن به جز چند ماده آن مورد مقبولیت و تصریح قانون تجارت ایران واقع شده است

واژگان کلیدی: شرایط شکلی سفته، کنوانسیون ژنو ۷، برات وسفته

مقدمه

فَتْه طلب که فَتْه به معنی جواز سند بوده برگرفته از کلمه پَته میباشد با توجه به تغییرات لغوی در حال حاضر سِفْته میگویند که جناب دکتر محمد جعفر لنگرودی در کتاب ترمینولوژی حقوق سِفْته را در چنین تعریف مینماید؛ سِفْته در فارسی فعلی حرف سین آن در ۳ نوع تلفظ میشود در مقام (فتحه، ضمه، کسره) و صحیح آن سِفْته به کسر سین است به معنی محکم و سخت و استوار و اصل این لغت فارسی بوده که بر نوعی قرض اطلاق میشود.

قانون تجارت در ماده ۳۰۷ فته طلب (سفته) را چنین تعریف مینماید فته طلب سندی است که به موجب آن امضا کننده تعهد میکند مبلغی را در موعد معین یا عندالمطالبه در وجه حامل یا شخص معین و یا به حواله کردن آن شخص کارسازی نماید اما واقعیت این است که سابقه کاربرد سفته به اروپا باز میگردد و این سند از قدیم در آنجا مورد استفاده قرار گرفته و حقوقدانان فرانسه معتقدند که سفته قبل از برات مورد استفاده و رواج داشته است، در نظام بانکی اروپا این سند با اصطلاح (Billestde change) بیان شده است که کلمه Billets به معنای اجازه نامه، پروانه و و کلمه change به معنی معاوضه کردن، تبدیل کردن، و.... معنی می گردد و قابل ذکر است که در کشور فرانسه از ابتدای قرن ۱۶ میلادی رواج سفته توسعه پیدا کرد و از آن در معاملات مختلف تجاری و مدنی به عنوان وسیله پرداخت و اعطای اعتبار استفاده شده است، اما ظهور سفته در ایران به زمان تدوین قانون تجارت در سال ۱۳۱۱ شمسی بر می گردد و تا به امروز در کشور ما این سند بیش از برات کاربرد داشته و مورد استفاده در بین عموم شده است اما نکته حائز اهمیتی که قابل ذکر است، کاربرد سند تجاری در رویه جامع امروزی کشور در سه حالت میباشد که عبارتند از؛ ۱- پرداخت وجه ۲- کسب اعتبار ۳- برای تضمین اجرای تعهدات

روش تحقیق

تحلیلی، توصیفی با استفاده از کتابخانه و فیش برداری از کتب و مقالات می باشد.

شرح موضوع

نکته اول که قابل بررسی و بیان می باشد فرم چاپی در اسناد تجاری (سفته، برات، چک (بوده که مع الوصف فرم چاپی جز شرایط شکلی برات و سفته نمی باشد این فرم های چاپی به این علت است که اسناد تجاری مزبور را با طرح فرم چاپی از بانک خریداری کنیم و با خریداری از بانک عملاً مالیات صدور سفته و برات را می پردازیم اما اگر شخصی از فرم های چاپی استفاده نکند یعنی خودش اقدام به تحریر فرم مخصوصی به نام سفته یا برات نماید عمل این شخص دارای چه ضمانت اجرایی است و آیا آن سند تجاری قابل ابطال یا بطلان است؟ این عمل معمولاً توسط اشخاص حقوقی انجام می گردد پس در این عمل یک جرم اتفاق افتاده است و آن جرم فرار مالیاتی یا تخلف مالیاتی می باشد و تعهد مالیاتی بر ذمه آن شخص ایجاد می شود ولی باعث بطلان سفته یا برات و یا فقدان مزایای اسناد تجاری نمی شود در سفته هایی که بانک ها ارائه می دهند مبلغی به عنوان سقف ریالی سفته درج شده است که این مبلغ از آن جهت می باشد که طبق ماده ۴۵ قانون مالیات های مستقیم به میزان نیم در هزار از مبلغ سفته مالیات دریافت شود به عبارت دیگر مبلغی که شخص در زمان تهیه سفته به بانک می پردازد مالیات متعلق به سفته است از همین منظر است که، هر چقدر سقف مبلغ سفته بیشتر باشد قیمت آن نیز به همان نسبت افزایش می یابد، اما در خصوص چک قابل ذکر است که به موجب ماده ۳۱۰ قانون تجارت؛ چک نوشته ای است که به موجب آن صادر کننده وجوهی را که نزد محال الیه دارد (یعنی بانک (کلاً یا بعضاً مسترد یا به دیگری واگذار کند چک ها از سوی بانک ها به صورت فرم چاپی تهیه و صادر می شود اما چاپی بودن چک هم از شرایط شکلی آن نمی باشد یعنی حتی اگر صورت چاپی نباشد خللی به اعتبار چک وارد نمی کند ولی به علت اینکه مسئولیت پرداخت با بانک ها بوده و آن هادر مقام امین می باشند و نیز توجهاً به علت نظارت دولتی و حکومتی کلیه چک ها به صورت چاپی از سوی بانک ها قابل دریافت می باشند و به بیان دیگر می توان گفت به علت مسائل امنیتی و جلوگیری از سوءاستفاده از آن سند تجاری پر کاربرد در جامعه ایران و به طور کلی در جهان امروزی نیز می توان موید ارائه فرم چاپی چک و استفاده و دریافت آن را فقط از سوی بانک ها مورد نظر قرار داد. و قابل ذکر است که در قبال هر برگ چکی که بانک ها چاپ می کنند و به مشتریان خود ارائه می دهند مقدار ۲۰۰ ریال حق تمیر اخذ می شود که در ماده ۴۴ قانون مالیات های مستقیم به نحوه و میزان آن اشاره شده است. اما سوالی که در خصوص شرایط شکلی سفته مطرح می شود این است که اگر صادر کننده سفته مبلغی بیش از سقف آن در سفته درج کند

چه حکمی دارد آیا آن مبلغ مازاد مشمول شرایط و امتیازات اسناد تجاری می‌گردد؟ در جواب باید گفت نظریات مختلفی در این خصوص بیان شده است که به شرح تفصیل بیان می‌گردد؛

الف - اولین نظریه که در این خصوص طرح و بیان می‌گردد و تقریباً در رویه قضایی به عنوان نظریه اکثریت جاری و مورد قبول است، اشاره به این دلیل دارد که مبلغ بالاتر از سقف اسمی سفته صرفاً نوعی عدم پرداخت مالیات است و نوشته همچنان یک سفته محسوب می‌شود یعنی باعث خروجیت از زمره اسناد و امتیازات تجاری نمی‌باشد و به عبارت دیگر شرایط سفته همان است که در قانون تجارت آمده است و عدم پرداخت مالیات در شماره این شرایط نمی‌باشد بنابراین اگر در سفته مبلغی بیش از سقف مندرج در آن قید گردد نوشته مزبور همچنان سفته بوده و از کلیه مزایای اسناد تجاری برخوردار است اما صادر کننده سفته به تکلیف قانونی خود مبنی بر پرداخت مالیات عمل نکرده است و باید نسبت به پرداخت مابه التفاوت مالیات به عنوان یک الزام قانونی اقدام نماید.

ب - نظریه دیگری که به صورت اقلیت در رویه قضایی بیان می‌گردد عبارتند از اینکه بعضی از قضات سفته را تا سقف مبلغ مندرج در آن را تجاری محسوب کرده و تا سقف عددی درج شده آن را مشمول مزایا و امتیازات قانونی اسناد تجاری دانسته و مترتب بر آن می‌دانند، بنابراین سفته را نسبت به بقیه مبلغ یک سند تعهدآور مدنی محسوب نموده و مزایا و امتیازات اسناد تجاری را مانند اصول مسئولیت تضامنی و صدور قرار تامین خواسته بدون تودیع خسارت احتمالی نسبت به آن جاری نمی‌کنند البته به این نظر انتقاد وارد است چرا که قانونگذار در قانون مالیات‌های مستقیم پرداخت مالیات را از شرایط شکلی سفته ندانسته است مضافاً اینکه به موجب ماده ۱۲۹۴ قانون مدنی که اشعار می‌دارد: عدم رعایت مقررات راجع به حق تمبر که به اسناد تعلق می‌گیرد سند را از رسمیت خارج نمی‌کند. بنابراین به طرق اولی عدم رعایت مقررات مربوط به حق تمبر در اسناد تجاری موجب نمی‌شود که سند مزبور از اعداد اسناد تجاری خارج شود در نتیجه پذیرفتن چنین نظریه ای مخالف قوانین و اصول مقتضیات اسناد تجاری می‌باشد.

ج - نظریه دیگری که وجود داشته و بیان می‌شود این است که برخی این نوع سفته‌ها را فقط تا سقف مندرج در آن سند تجاری محسوب کرده و نسبت به بقیه مبلغ آن را باطل می‌دانند بنابراین سفته نسبت به مابقی مبلغ منشأ هیچ تعهدی نیست و به اصطلاح نسبت به مازاد آن خروج موضوعیت داشته ولی با توجه به مستندات و دلایل بیان شده این نظریه به کلی مطرود است چرا که عدم پرداخت مالیات نمی‌تواند موجب بطلان شکلی سند که نوعی اقرار کتبی است بشود قانونگذار در خصوص اسناد تجاری پرداخت مالیات را مقرر دانسته است نه در خصوص اسناد مدنی بنابراین عدم پرداخت مالیات سفته نمی‌تواند موجب بطلان آن شود و آن را از اعداد اسناد تعهدآور مدنی خارج کند. اما سوال یا نکته حائز اهمیتی که قابل بیان است، در خصوص صدور این سند مطابق قانون تجارت است که آیا جز اعمال تجاری ذاتی یا تبعی محسوب می‌شود یا نه؟

طبق بند ۸ ماده ۲ قانون تجارت اعمال برواتی جزء اعمال تجاری ذاتی است ولی در خصوص چک طبق ماده ۳۱۴ قانون تجارت نه صدور و نه ظهرنویسی چک اصولاً یک عمل تجاری محسوب نمی‌شود و در مورد سفته نیز قانون سکوت کرد در نتیجه ما به اصل رجوع می‌کنیم و آن این است که عمل تجاری نیست مگر آن اسنادی که در قانون بدان تصریح و اشاره شده است ولی در خصوص صدور و ظهرنویسی چک یا سفته با توجه به ماده ۳ قانون تجارت و نظریه دکتترین حقوقی می‌توان آن‌ها را جز اعمال تجاری تبعی دانست به عنوان مثال: اگر تاجری چکی را صادر کند و به تاجری دیگر بدهد و یا شرکت تجاری چکی صادر کند و برای حوائج تجاری خودش بر شخص عادی کارسازی نماید این اعمال جزء اعمال تجاری تبعی دانسته می‌شود و در خصوص سفته نیز همین منوال جاری است پس نتیجتاً ما این عمل را یک عمل تجاری تبعی محسوب می‌داریم.

شرایط شکلی سفته مطابق ماده ۳۰۷ قانون تجارت و ۳۰۸ قانون تجارت

۱- امضا یا مهر صادر کننده:

برای صدور هر سند از جمله برات و سفته و چک امضا یا مهر ضروری است زیرا امضا و مهر حاکی از اراده انشایی صادر کننده است مفاد سند بدون امضا صادره کننده قابل انتصاب به نویسنده آن نیست ولی استثنائاً در چک بر خلاف برات و سفته که با مهر صادر کننده نیز معتبر هستند در چک فقط در صورتی صحیح محسوب می‌شود که به امضا صادر کننده رسیده باشد علت این امر آن است که با توجه به مسئولیت مدنی و کیفری مترتب بر صادر کننده چک این مسئولیت در برات و سفته بر صادر کننده

مرتب نمی‌باشد و علت سخت گیری انجام شده در این سند تجاری به این دلیل می‌باشد که قانونگذار خواسته است که صدور چک از ناحیه اشخاصی به عمل آید که آشنایی با مقررات و شرایط بانکی داشته باشند و متوجه عواقب صدور چک بی محل و یا فاقد موجودی باشند، لازم به ذکر است که مهر امضاء، امضاء محسوب نمی‌شود و هر علامتی که با دست صادر کننده بر روی چک گذاشته شود امضا او تلقی می‌گردد ولی مشروط بر تعریف آن در بانک محال علیه است. قابل تامل است که صدور سفته به وکالت، نظر به ماده ۶۷۴ قانون مدنی و با توجه به رای شماره ۱۳۰۹/۱۳۱۷-۲۰۱۶ شعبه ۹ دیوان عالی کشور که در همین راستا اصدار یافته است، عنوان شده است که چنانچه وکیل در حدود اختیارات خود از جانب موکل سفته را امضاء نموده باشد موکل نسبت به آن سند مسئول و متعهد شناخته می‌شود و ماده ۶۷۴ قانون مدنی نیز در تایید نظر مزبور مقرر می‌دارد موکل باید تمام تعهداتی که وکیل در حدود وکالت خود اختیار کرده است انجام بدهد. اما اسنادی که در وجه شخص معین صادر شده و عنوان حواله کرد در آنها خط خورده است قابل انتقال می‌باشند اما نه از بابت تجاری بلکه از باب مدنی و دارنده چنین سندی فقط می‌تواند به صادر کننده رجوع کند و نه به ظهر نویس چون در اسناد مدنی فقط صادر کننده متعهد است و اگر عبارت غیر قابل انتقال درج شود قابل انتقال ارادی نیست ولی قابل انتقال قهری می‌باشد یعنی اگر دارنده آن سند فوت کند آن سند به ورثه آن شخص می‌رسد و آنان قائم مقام آن شخص محسوب می‌شوند. قابل ذکر است که برات و چک متضمن پرداخت هستند ولی سفته کلاً تعهد به پرداخت است یعنی برات و چک اولاً و بالذات دستور پرداخت به محال الیه است ثانیاً و بالعرض تعهد به پرداخت است

۲ - تاریخ صدور؛

لازم نیست که تاریخ صدور و تحریر سفته به تمام حروف نوشته شود و می‌توان آن را به صورت عددی نیز درج نمود، لیکن قید روز و ماه سال تاریخ سفته ضروری است در غیر این صورت سفته اعتبار اسناد تجاری را از دست می‌دهد، و دلیل آن تصریح قانونگذار در ماده ۳۰۸ ق. ت. بوده که درج تاریخ صدور را از شرایط ضروری و لازمه اصدار آن سند دانسته است

۳ - مبلغ سفته

عدم تعیین مبلغ سفته با تمام حروف سفته را از اعتبار نمی‌اندازد چون این شرط فاقد ضمانت اجرا است چرا که این نظر در رای شماره ۱۲۵۹- ۳۱/۵/۱۳۱۶ شعبه ۴ دیوان عالی کشور مورد تایید واقع شده است. در مواد راجع به سفته دلالتی بر اینکه نوشتن مبلغ به تمام حروف از شرایط اساسی است وجود ندارد، ماده ۳۰۸ قانون تجارت در مقام ذکر شرایط سفته است نه در خصوص شرایط اساسی چنانچه در ماده ۲۲۳ قانون تجارت شرایط لازم ذکر شده است و در ماده ۲۲۶ قانون تجارت بعضی از شرایط و همچنین نوشته شدن مبلغ به تمام حروف که در ماده ۲۲۵ قانون تجارت اشعار یافته جز شرایط اساسی ذکر نگردیده است بنابراین دعوی مستند به سفته ولو اینکه مبلغ در آن به تمام حروف نوشته نشده باشد تجاری است و تابع آثار احکام دعاوی تجاری از قبیل مرور زمان و غیر خواهد بود

۴ - گیرنده وجه

ذکر نام گیرنده در صورتی ضروری است که سفته در وجه شخص معین یا به حواله کرد باشد و برخلاف برات، سفته و چک را می‌توان در وجه حامل صادر کرد و بدیهی است که در این صورت عبارت حامل می‌بایست در سفته قید گردد و در اینکه آیا صادر کننده سفته می‌تواند همانند برات به نفع خود صادر کننده که در بین حقوقدانان در این امر اختلاف نظر وجود دارد که باید گفت که در برات صادر کننده در پی دریافت امضا و تایید براتگیر برای حصول قبولی است ولی در سفته قبولی مصداق ندارد و از همان ابتدا صادر کننده متعهد اصلی است در نتیجه نمی‌تواند سفته را در وجه خود صادر کند و چنین عملی لغو و بیهوده شناخته می‌شود و صدور چنین سفته ای منجر به ایجاد سند تجاری نشده و قابلیت ظهر نویسی را نیز ندارد. و در خصوص ضمانت اجرای عدم تعیین گیرنده وجه، قابل بیان است که برخلاف برات در سفته می‌توان نام کسی که سفته به نفع او صادر می‌شود (دارنده سفته) را ذکر نکرد و آنطور که ماده ۳۰۷ قانون تجارت بیان کرده می‌توان سفته را در وجه حامل صادر کرد و یا بدون ذکر حامل، چون شخص صادر کننده با امضا سند (سفته) به صورت سفید امضاء هر دارنده‌ای را ذیحق در مطالبه وجه مذکور در آن نموده و در واقع به ضرر خویش و به نفع دارنده اقدام کرده و سند این امر رای شماره ۰۹/۰۸/۱۳۷۴-۲۵ شعبه ۱۱/۰۹/۱۳۶۹-۹۱۳ دیوان عالی کشور و رای شماره ۴۴ دادگاه تهران می‌باشد

۵- تاریخ پرداخت

ذکر سر رسید ضروری است ولی سفته می‌تواند (به وعده معین (باشد یا) به رویت و یا عندالمطالبه (چون در آنجا که در ماده ۳۰۸ قانون تجارت مقرر دیگری در مورد تاریخ سفته ذکر نکرده است مقررات راجع به تاریخ پرداخت برات با توجه به شباهت آن با سفته در مورد سفته نیز لازم الرعایا است در اینجا به چند مورد اشاره می‌شود:

الف - موعده معین: مثلاً در تاریخ ۱۵/۰۱/۹۲ زمان تادیه وجه سفته است که در قانون تجارت در خصوص سفته به وعده از تاریخ صدور پذیرفته نشده است) البته چنین سفته‌ای در عمل تفاوتی با سفته دارای موعده معین ندارد برای مثال به وعده دو ماه از تاریخ صدور که در موارد قانونی برات ذکر گردیده است

ب - عندالمطالبه به رویت یا بی وعده؛ بدین نحو که مقرر شود دارنده سفته در هر زمان که به صادر کننده رجوع کند و از او مبلغ سفته را مطالبه کند صادر کننده سفته وجه را باید بپردازد که این امر مورد پذیرش در کلیه اسناد تجاری می‌باشد.

ج - سفته به وعده از تاریخ رویت؛ که در قانون تجارت این امر در خصوص سفته پذیرفته نشده است یعنی سفته‌ای که پرداخت آن موکول به مدت معینی از تاریخ قبولی است مثلاً بعد از قبولی سفته تا دو ماه دیگر پرداخت شود

۶- مکان تادیه

در خصوص مکان تادیه سفته نیز با توجه به مقررات برات، سفته نیز از آن مواد و شرایط برات تبعیت پذیرفته است بنابراین محل پرداخت ممکن است محل اقامت متعهد و یا محل دیگر باشد اما در سفته برخلاف برات الزام قانونی مبنی بر درج محل تادیه در متن سند تجاری وجود ندارد از همین رو اگر محل تادیه سند تجاری در سفته قید شده باشد که همان ملاک عمل است در غیر این صورت محل تادیه سفته بنابر غلبه داخل ایران فرض می‌شود مگر اینکه خلاف آن به هر ترتیبی اثبات شود

۷- تمیر مالیاتی

که با توجه به مواد ۴۷، ۴۸، ۴۹ و ۵۱ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب سال ۶۶ رقم مندرج در سند معتبر و قابل ترتیب اثر است ولو زاید بر میزان تمیر مالیاتی آن باشد

۸- ضمانت اجرای تخلف از شروط دیگر؛

قانون تجارت در این موارد ساکت است اما با مقایسه سفته با برات و با استفاده از ماده ۲۲۶ قانون تجارت که برات بدون رعایت شرایط شکلی را مشمول مقررات راجع به بروات تجاری نمی‌داند می‌توان گفت که سفته بدون رعایت شکلی مقرر از مشمول مقررات تجاری خارج می‌شود.

بررسی مواد فوق با کنوانسیون ژنو ۷ ژوئن ۱۹۳۰ مواد ۷۵، ۷۶، ۷۷ و ۷۸ در خصوص سفته

در ماده ۷۵ قانون ژنو که بیانگر شرایط شکلی سفته بوده و دارای ۷ بند می‌باشد تمام بندهای آن به استثنای بند ۵ که بیان داشته نام شخص که در وجه یا به حواله کرد او مبلغ تادیه می‌گردد از مفهوم مخالف ماده چنین برداشت می‌شود که سفته در وجه حامل مورد پذیرش واقع نشده است

در ماده ۷۶ قانون مارالزکر نیز چنین بیان داشته است

که در خصوص استثنائات موارد و بندهای ۳، ۴ و ۶ همانند قانون ایران می‌باشد و مورد قبول قانونگذار تج ایران واقع شده است .

در ماده ۷۷ آن قانون در مورد رعایت قواعد برات نسبت به سفته که در همان قانون اشاره شده است نیز جاری می‌باشد، مبنی بر اینکه با طبیعت حقوقی این سند مغایرت نداشته باشد.

تمامی موارد و بندهای اشاره شده در این قانون مورد قبول قانونگذار ایران نیز واقع شده است به جز بند ۳ که اشاره به مواد ۴۲ تا ۵۰ در خصوص برات دارد که در ماده ۴۸ همان قانون بند ۱ و ۲ آن با قانون ایران سازگاری نداشته و در ایران این امر به علت خلاف شرع بودن مصداق ربوی بودن قابل اعمال نمی‌باشند و بند ۲ ماده ۴۹ همان قانون که اشاره به بهره و ربا دارد و بند ۵ همان ماده در خصوص کپی‌هایی که در خصوص سفته صادره می‌شود توجه^{۱۱} به اینکه در قانون تجارت ایران در اصدار سفته کپی وجود ندارد و درخواست آن هیچ کپی از آن سفته‌ها اخذ نمی‌شود این امر مورد قبول قانون تجارت ایران واقع نشده است و در بند مرور زمان که اشاره به مواد ۷۰ و ۷۱ آن قانون

دارد و در ماده ۷۱ و ۷۰ مدت مرور زمان را ۳ سال مشخص کرده است که این مرور زمان در قانون تجارت ایران ۵ سال تعریف شده است و در خصوص ادامه سایر بندهای دیگر ماه مارالذکر که مورد قبول قانون ایران واقع نشده و در خصوص ماده ۷۸ همان قانون نیز که در خصوص مسئولیت متعهد سفته می باشد همانند قبول کننده برات مسئولیت دارد نیز منطبق بر قانون ایران است

بحث و نتیجه گیری

بررسی بین دو قانون ایران در بخش های تجاری و قانون ژنو سال ۱۹۳۰ مشخص می شود که بیشتر قوانین ژنو در خصوص سفته و برات در قانون ایران پذیرفته شده و گاهاً الهام گرفته شده از آن قانون است که به جز در موارد اندکی آن هم به علت عدم تطابق با شرع و نظام اسلامی بودن قوانین ایران مورد عدم مقبولیت و امتناع قرار گرفته و قابل بیان است که جامعه جهانی با توجه به تغییرات شرایط اقتصادی و تبادلات ارزی و کالایی قوانین متحد الشکلی که با نظام کلیه کشورها سازگار باشد ترسیم شود تا باعث یک وحدت اقتصادی و زبان تامل واحد در دنیای جهانی برای تمام جهانیان منجر و میسر گردد.

منابع

- کتاب قانون تجارت - تدوین جهانگیر منصور - چاپ صدو چهل و ششم - انتشارات نشر دیدار - مرداد سال ۱۳۹۵.
- کتاب حقوق تجارت (برات، سفته، قبض انبار، اسناد در وجه حامل و چک - (دکتر ربیعا اسکینی - چاپ بیست و دوم - سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه ها، مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی - زمستان ۱۳۹۴.
- کتاب قانون تجارت در نظم حقوقی کنونی - دکتر محمد دمیرچی - دکتر علی حاتمی - محسن قرائی - چاپ نوزدهم - انتشارات کتاب آوا - سال ۱۳۹۲.
- کتاب مختصر حقوق تجارت - دکتر محمد مهدی توکلی - چاپ هفدهم - انتشارات مکتوب آخر - پاییز سال ۱۳۹۸.
- جزوه اسناد تجاری - دکتر فرشید فرحناکیان
- کتاب ترمینولوژی حقوق - تألیف دکتر محمد جعفر جعفری لنگرودی - چاپ بیست و دوم - انتشارات گنج دانش - سال ۱۳۸۸.
- کتاب فرهنگ فارسی معین - تألیف دکتر محمد معین - چاپ اول - انتشارات فرهنگ نما با همکاری انتشارات کتاب آزاد - سال ۱۳۸۷.
- شرح جامع قانون مدنی - تألیف دکتر شیرین و فرهاد بیات - چاپ نهم - انتشارات ارشد - بهار ۱۳۹۵.
- قانون کنوانسیون های ژنو، ۷ ژوئن ۱۹۳۰ در مورد سفته و برات - اسناد بین المللی - مجله حقوقی بین المللی - شماره ۱۲ - خرداد ۱۳۶۹.

Examining the formal conditions of the promissory note and comparing it with the Geneva Convention of June 7, 1930 regarding bills of exchange

Hojjat Ordukhani, Master's student of private law

Non-profit Afaq University

Abstract

Sefte or Fateh, which is an Iranian or so-called Persian word, means firm, hard and firm, and is a type of commercial document that originated in Europe from the 16th century. This commercial document has special form requirements. and it has the relevant and necessary laws, the failure to comply with those laws in the matter of formal conditions will result in the loss of the rights of the holder or the document not being considered as a commercial document, and the Geneva Convention - June 7, 1930, which deals with bills of exchange and promissory notes at the international level and world has led to the approval of this law, in the said law, most of its conditions and articles, except for a few articles, are accepted and specified by Iran's trade law.

Keywords: Form conditions of promissory note, Geneva Convention 7, promissory note and promissory note